

Vec C-270/10

Lotta Gistö

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Korkein hallinto-oikeus)

„Protokol o výsadách a imunitách Európskych spoločností – článok 14 prvý odsek – Stanovenie daňového domicilu manželského partnera úradníka Únie – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca pravidlo, podľa ktorého sa dotknutá osoba, ktorá mala bydlisko počas troch rokov v cudzine, už nepovažuje za osobu s bydliskom v tejto krajine, a teda už nepodlieha úplnému zdaneniu“

Abstrakt rozsudku

Výsady a imunity Európskych spoločností – Úradníci a zamestnanci Spoločností – Daňový domicil manželského partnera úradníka Únie, ktorý sám nevykonáva profesijnú činnosť

(Protokol o výsadách a imunitách Európskych spoločností, článok 14 prvý odsek)

Článok 14 prvý odsek Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločností sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade manželského partnera osoby, ktorá si výlučne z dôvodu vstupu do služby Únie zriadí bydlisko na území iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom bol jeho daňový domicil v čase vstupu tejto osoby do služby Únie, platí, že si zachoval daňový domicil v tomto poslednom uvedenom členskom štáte, ak sám nevykonáva profesijnú činnosť.

(pozri bod 22 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 28. júla 2011 (*)

„Protokol o výsadách a imunitách Európskych spoločností – článok 14 prvý odsek – Stanovenie daňového domicilu manželského partnera úradníka Únie – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca pravidlo, podľa ktorého sa dotknutá osoba, ktorá mala bydlisko počas troch rokov v cudzine, už nepovažuje za osobu s bydliskom v tejto krajine, a teda už nepodlieha úplnému zdaneniu“

Vo veci C-270/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) z 27. mája 2010 a doručený Súdnemu dvoru 31. mája 2010, ktorý súvisí s konaním začatým na návrh:

Lotty Gistöovej,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. J. Kasel (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet a M. Ilešič,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- fínska vláda, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,
- estónska vláda, v zastúpení: M. Linntam, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: I. Koskinen, D. Martin a M. I. Martínez del Peral, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 14 prvého odseku Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločstiev, pôvodne pripojeného k Zmluve o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločstiev (Ú. v. ES 152, 1967, s. 13), neskôr na základe Amsterdamskej zmluvy k Zmluve ES (ďalej len „protokol“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci konania začatého zo strany L. Gistöovej, ktorého predmetom je určenie, pokiaľ ide o rok 2007, či má podliehať dani z príjmu vo Fínsku v plnej miere, alebo iba čiastočne.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 13 protokolu znie:

„Úradníci a ostatní zamestnanci spoločstiev podliehajú v prospech spoločstiev dani z platov, miezd a požitkov vyplácaných im spoločstvami v súlade s podmienkami a postupmi stanovenými Radou na návrh Komisie.

Sú vyňatí z vnútroštátnych daní z platov, miezd a požitkov vyplácaných Spoločstvami.“

4 § 14 prvý odsek protokolu znie:

„Pri uplatňovaní dane z príjmu, z majetku a dane z dedičstva, ako aj pri uplatňovaní dohôd o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretých medzi fínskymi štátmi spoľenstiev sa na úradníkov a ostatných zamestnancov spoľenstiev, ktorí majú výlučne z dôvodu výkonu ich úloh pre spoľenstvá svoj pobyt na území iného fínskeho štátu, než kde majú svoje bydlisko na účel platenia daní v prípade vstupu do služieb spoľenstiev, hľadí, a to v krajine svojho skutočného pobytu, ako i v krajine bydliska na účel platenia daní, ako keby mali svoje bydlisko v tejto druhej krajine, pokiaľ sa jedná o členov spoľenstiev. Toto ustanovenie sa uplatňuje i na manžela/manželku, pokiaľ nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť, ako aj na deti, závislé na osobách uvedených v tomto § 14 a nachádzajúce sa v ich starostlivosti.“

Vnútroštátne právo

5 § 9 ods. 1 zákona o dani z príjmu [Tuloverolaki (1992/1535)] z 30. decembra 1992 stanovuje:

„Dačovníkom je:

1. fyzická osoba, ktorá má v zdaňovacom období vo Fínsku bydlisko, alebo právnická osoba, ktorá má v zdaňovacom období vo Fínsku sídlo, tuzemské účelové združenie alebo pozostalosť so svojimi tuzemskými a zahraničnými príjmami (neobmedzená daňová povinnosť);
2. fyzická osoba, ktorá nemá v zdaňovacom období vo Fínsku bydlisko, alebo právnická osoba, ktorá nemá v zdaňovacom období vo Fínsku sídlo, so svojimi tuzemskými príjmami (obmedzená daňová povinnosť).“

6 § 11 ods. 1 toho istého zákona stanovuje:

„Osoba sa považuje za osobu s bydliskom vo Fínsku, ak má stále bydlisko alebo trvalý pobyt v tuzemsku alebo ak sa nepretržite zdržiava v tuzemsku dlhšie ako šesť mesiacov, pričom prechodná neprítomnosť sa nepovažuje za porušenie súvislosti pobytu. Fínsky štátny príslušník sa však považuje za osobu s bydliskom vo Fínsku aj vtedy, ak sa nezdržiava v tuzemsku nepretržite dlhšie ako šesť mesiacov, a to do uplynutia tretieho roku po ukončení roku, v ktorom opustil krajinu, pokiaľ nepreukáže, že v zdaňovacom období nemal s Fínskom nijaké podstatné väzby. Ak sa nepreukáže niečo iné, po uplynutí uvedeného obdobia sa fínsky štátny príslušník nepovažuje za osobu s bydliskom vo Fínsku.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

7 L. Gistö, fínska štátna príslušníčka, sa usadila v Luxembursku s rodinou na jar 2003, keď jej manžel začal pracovať ako prekladateľ v Európskom parlamente. Odvtedy je Luxembursko miestom bydliska manželov Gistövcov.

8 V roku 2007 bola L. Gistö na rodičovskej dovolenke v rámci svojho zamestnania vychovávateľky v materskej škole v Turku (Fínsko) a nevykonávala žiadnu profesijnú činnosť v Luxembursku. Vo Fínsku je majiteľkou určitých cenných papierov a viacerých nehnuteľností, ktoré nadobudla ako investíciu a prenajíma ich.

9 S cieľom určiť, či za rok 2007 podlieha úplnému zdaneniu daňou z príjmu vo Fínsku, sa L. Gistö obrátila na keskusverolautakunta (ústredná daňová komisia), orgán daňovej správy, ktorý môže na žiadosť dačovníka vydať predbežné záväzné rozhodnutia týkajúce sa daní. V predbežnom rozhodnutí vydanom na žiadosť L. Gistövej uvedená komisia usúdila, že jej daňový

domicil je stále vo Fínsku v zmysle ?lánku 14 protokolu, a že tam preto podlieha úplnému zdaneniu da?ou z príjmu, keďže v Luxembursku nevykonávala nijakú profesijnú ?innos?.

10 L. Gistö podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Korkein hallinto-oikeus.

11 Tento súd uvádza, že riešenie sporu v súlade s protokolom by viedlo k tomu, že dotknutá osoba by podliehala nevýhodnému zaobchádzaniu na da?ové ú?ely z dôvodu, že sa usadila v Luxembursku, lebo by sa na ?u stále vz?ahovala neobmedzená da?ová povinnosť vo Fínsku, hoci by na základe vnútroštátnej právnej úpravy mohla požívať výhodu obmedzenej da?ovej povinnosti v tejto krajine, a to od roku 2007.

12 Za týchto okolností rozhodol Korkein hallinto-oikeus prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa ?lánok 14 protokolu... v prípade Lotty Gistöovej vykladať v tom zmysle, že mala v roku 2007 da?ový domicil podľa ustanovení protokolu na?alej vo Fínsku, alebo sa má protokol chápať v tom zmysle, že v otázke neobmedzenej da?ovej povinnosti v ?lenskom štáte, v prejednávanej veci vo Fínsku, sú napokon rozhodujúce vnútroštátne právne predpisy daného ?lenského štátu?“

O prejudiciálnej otázke

13 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má ?lánok 14 prvý odsek protokolu vykladať v tom zmysle, že v prípade manželského partnera osoby, ktorá si z dôvodu vstupu do služby Európskej únie zriadila bydlisko na území iného ?lenského štátu, než je ?lenský štát, v ktorom bol jeho da?ový domicil v ?ase vstupu tejto osoby do služby Únie, platí, že si zachoval da?ový domicil v tomto poslednom uvedenom ?lenskom štáte, ak sám nevykonáva profesijnú ?innos?.

14 Na ú?ely odpovede na túto otázku je potrebné poznamenať, že ?lánky 13 a 14 protokolu zria?ujú rozdelenie da?ových právomocí medzi Úniou a ?lenský štát, v ktorom mal úradník alebo zamestnanec da?ový domicil pred vstupom do služby Únie (pozri rozsudky z 25. mája 1993, Kristoffersen, C?263/91, Zb. s. I?2755, bod 9, a zo 17. júna 1993, X, C?88/92, Zb. s. I?3315, bod 11).

15 Podľa ?lánku 13 protokolu podliehajú úradníci a zamestnanci Únie dani z platov, miezd a požitkov vyplácaných im Úniou, ktorú odvádzajú Únii, pričom tieto príjmy sú oslobodené od vnútroštátnych daní (pozri rozsudok Kristoffersen, už citovaný, bod 10).

16 V súlade s ?lánkom 14 prvým odsekom protokolu, najmä na ú?ely uplatnenia daní z príjmov, v prípade úradníkov a iných zamestnancov Únie, ktorí si výlu?ne z dôvodu výkonu funkcií v službe Únie zriadia bydlisko na území iného ?lenského štátu, než je štát, v ktorom mali da?ový domicil v ?ase ich vstupu do služby Únie, platí domnienka tak v ?lenskom štáte ich bydliska, ako aj v ?lenskom štáte, v ktorom majú da?ový domicil, že si zachovali domicil v tomto poslednom uvedenom štáte, ak je ?lenom Únie (pozri rozsudky Kristoffersen, už citovaný, bod 11, a X, už citovaný, bod 9).

17 Z toho vyplýva, že na základe uvedeného §lanku 14 prvého odseku protokolu §lenský štát pôvodu, kde zostal zachovaný daťový domicil úradníka alebo zamestnanca, je v zásade stále príslušný na zdanenie všetkých iných príjmov, než sú platy, mzdy a požitky vyplácané Úniou týmto osobám, a zdaťuje ich daťou z príjmu, hoci tam v skutočnosti nemajú domicil (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. novembra 2003, Schilling a Fleck-Schilling, C-209/01, Zb. s. I-13389, bod 31). Pojem dane z príjmu v zmysle §lanku 14 prvého odseku protokolu sa musí určiť podľa kritérií uplatniteľného vnútroštátneho práva (pozri rozsudok Kristoffersen, už citovaný, bod 12).

18 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že rozdelenie právomocí stanovené §lánkom 14 protokolu by bolo narušené, keby úradník alebo zamestnanec mal voľný výber svojho daťového domicilu (pozri rozsudok X, už citovaný, bod 12).

19 Keťže v súlade s §lánkom 14 prvým odsekom druhou vetou protokolu ustanovenia tohto protokolu v daťovej oblasti sa uplatňujú aj na manželského partnera úradníka alebo zamestnanca Únie v prípade, že tento manželský partner nevykonáva profesijnú činnosť, určenie daťového domicilu uvedeného manžela nemôže závisieť od vôle dotknutej osoby.

20 Z toho vyplýva, že v prípade, o aký ide vo veci samej, §lenský štát, v ktorom sa nachádza daťový domicil dotknutej osoby pred vstupom do funkcie jej manžela do služby Únie, zostal príslušný na zdanenie všetkých iných príjmov uvedenej dotknutej osoby, než sú platy, mzdy a požitky vyplácané Úniou, ak táto osoba nevykonáva nijakú profesijnú činnosť.

21 Tento výklad nie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania, pretože z judikatúry vyplýva, že z daťového hľadiska nemožno úradníkov a zamestnancov Únie, ako aj ich manželských partnerov, ak tieto osoby nevykonávajú profesijnú činnosť v §lenskom štáte, v ktorom úradník alebo zamestnanec vykonáva svoju funkciu v službe Únie, považovať za takých, že sú v tej istej situácii ako migrujúci pracovník, ktorý sa usadil v inom v §lenskom štáte, než je štát jeho pôvodu (pozri v tomto zmysle rozsudok Schilling a Fleck-Schilling, už citovaný, bod 29).

22 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné na položenú otázku odpovedať tak, že §lánok 14 prvý odsek protokolu sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade manželského partnera osoby, ktorá si výlučne z dôvodu vstupu do služby Európskej únie zriadí bydlisko na území iného §lenského štátu, než je §lenský štát, v ktorom bol jeho daťový domicil v čase vstupu tejto osoby do služby Únie, platí, že si zachoval daťový domicil v tomto poslednom uvedenom §lenskom štáte, ak sám nevykonáva profesijnú činnosť.

O trovách

23 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k ústátnikom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených ústátnikov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 14 prvý odsek Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločností, pôvodne pripojeného k Zmluve o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločností, neskôr na základe Amsterdamskej zmluvy k Zmluve o ES, sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade manželského partnera osoby, ktorá si výlučne z dôvodu vstupu do služby Európskej únie zriadí bydlisko na území iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom bol jeho daňový domicil v čase vstupu tejto osoby do služby Únie, platí, že si zachoval daňový domicil v tomto poslednom uvedenom členskom štáte, ak sám nevykonáva profesijnú činnosť.

Podpisy

* Jazyk konania: fínčina.